

СВОВОДА
UKRAINIAN NEWSPAPER
PUBLISHED DAILY EXCEPT SUNDAYS, MONDAYS & HOLIDAYS (Saturday & Monday issues combined)
National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07308
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N. J.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Address: "СВОВОДА," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07308

Санація ОН — комуністами

У всесвітній історії багато таких прикладів, що великі державні мужи були водночас в деяких справах дуже маленькими, що політики в далеких краях передбачили хистом виявляли в деяких справах жалюгідну короткозорість. Наче автоматично приходило таке на думку, коли читали заяви французького президента Шарля де Голля на його пресовій конференції з четверга минулого тижня. Шарль де Голль — історична постать небуденної міри. Він став символом неугнута французького духа в обличчя непереможного, здавалося, німецького наїзника. Відійшовши внаслідок конфлікту з парламентом в січні 1946-го року від державних справ, вернувся в червні 1958-го року, щоб врятувати Францію від партійницької анархії, завершити процес її деколонізації, санувати фінанси і привернути їй її великодержавницький міжнародний престиж.

Але водночас вперість де Голля проявляється в деяких поглядах сумнівної вартості. У переконанні, що без комуністичного Китаю не можна мирно стабілізувати відносини на Півдні Азії та що в цій справі повинна активно діяти Франція — де Голль визнає комуністичний Китай, віднавши вільного Китаю. Він хотів цим актом доказати теж незалежність французької політики від ЗДА. Плечу по цій самій лінії міркувань, де Голль вперто поручає «нейтралізацію» Південного В'єтнаму, залишаючи Північний В'єнам комуністам, ото ж потурочуючи комуністичній асаді: «що мос це мос, а що твоя, тим треба ділитися». Тепер він ступив ще крок далі: він запропонував, щоб п'ять держав — ЗДА, Британія, Франція, СРСР і комуністичний Китай перевели спільну конференцію для ревізії чартеру Об'єднаних Націй та реорганізації і «санації» цієї установи.

Коли де Голль раз-у-раз говорить про «європейську Європу», з виключенням з неї навіть Британії, яка ніби не є «субєвропейською», — коли він повторяє фразу про «Європу від Атлантики до Уралу» під проводом Франції, і коли він рішуче протизиває з'єднанню атомової потуги Заходу під командуванням штабу НАТО, то цим вносить дисонанс на фронті Заходу. Та ці лиха ще не дуже страшні і шкідливі. Коли ж він публічно закликає до санації Об'єднаних Націй при допомозі комуністичного Китаю ну й, очевидно, Совєтського Союзу — то вже ставить під великий знак запиту своє знання основних проблем і явищ сучасного світу. Що скільки років на нараду по забезпечення овець? Як можна брати таку важливу можливість, що та країна, яка стоїть на принциповому становищі, що тільки війною і революцією можна і треба здійснити ідеал панування комунізму у світі, причинити до коверсують до такої реорганізації Об'єднаних Націй, щоб вони стали дієвими інструментами миру і світового ладу? Тому цей останній виступ де Голля не збільшить йому поваги у світі.

Кінець кар'єри Трохим Лисенка

Згідно з повідомленням з Москви, відомого совєтського агробіолога Трохим Лисенка, українця з роду, звільнено із становища директора створеного Сталіним в 1940-му році Інституту Генетики Академії Наук СРСР.

Протягом цілого чвертьстоліття Трохим Лисенко, «винахідник» контрєврейної і невизнаної світовою наукою «діалектичної — матеріалістичної теорії спадковості», яка приймала можливість виникнення нових примет в звиріновому і в рослиному світі під впливом зовнішнього оточення, займав провідне становище не тільки в совєтській біології, але й навіть в усій совєтській сільськогосподарській науці. Цілих десять років він був президентом Всесоюзної Академії Сільсько-господарських Наук, безапелляційний авторитетом в ділянці генетики. Протеґований Сталіним і Хрущовим, Трохим Лисенко намагався виявляти побудовану на недоведених теоріях совєтську науку біології і її сумнівні «досягнення» протиставити розв'язковій і успішній західній науці і за це ж опинився на нього почесні й нагороди, в тому числі Сталінська премія і шість орденів Леніна. Розвинувши навколо себе справжній культ особи в совєтській публіцистиці і науці Трохим Лисенко нищив безоглядно з допомогою своїх протекторів з компартії всіх своїх критиків і опонентів в СРСР, в тому й учених світової слави. Деякі з них так і погинули в совєтських тюрмах і концтаборах. Лисенкову теорію спадковості насаджували силомість адміністративними засобами та партійними директивами.

Народжений на Україні, Трохим Лисенко працював також і в українській науці, очолюючи в 1929 — 34 Український Інститут Генетики й Селекції, Відділений Сталіним до Москви для «більших справ». Трохим Лисенко став типовим совєтським ученим, опортуністом, що слухав в усьому директив кожнокласних диктаторів, кар'єристом, що добивався почесностей і посад по трупах своїх колег. І тому відхід його серед українців ніякого жалю не викликає. Слави українцями своїми псевдонауковими теоріями, ні стосованими у відношенні до опонентів методами Трохим Лисенко не приносив.

Валерій Остапенко

Людина, що перевершила славою свого короля

Цією людиною був Вінстон Черчилль — найвидатніший представник Об'єднаного Королівства і Британської Співдружності Націй, надзвичайно здібний політик і стратег, публіцист і громадський діяч.

Народився Вінстон Черчилль 1874 року в Оксфорд. Після закінчення військової школи брав участь в англо-бурській війні, як воєнний кореспондент. У 1900 р. був обраний до парламенту від Консервативної партії, а потім вступив у ряди лібералів, і в 1906 році пройшов у парламент по списку цієї партії. В 1906-08 роках — заступник міністра колоній, а від 1908 року займав різні міністерські пости — торговельно-внутрішніх справ, фінансів. В 1918 — 21 роках, бувши військовим міністром, грав керівну роль в організації збройної інтервенції проти соєтської Росії. Від 1924 року знову в рядах Консервативної партії.

Друга світова війна застав Черчилля на пості морського міністра, а від 1940 року він уже лідер Консервативної партії і прем'єр-міністр коаліційного уряду. Черчилль брав участь в Тегеранській, Ялтинській та Потсдамській конференціях.

На парламентських виборах у липні 1945 року Консервативна партія зазнала поразку, і Черчилль перейшов в «опозицію» у парламенті. В жовтні 1951 року він знову при владі, а в квітні 1955 року іде на дімисію з посту прем'єр-міністра і лідера Консервативної партії.

Найбільшу популярність Черчилль здобув під час другої світової війни. Перемога союзників над гітлерівською Німеччиною приносила йому світову славу. Його символічне «V» повторюють мільйони людей. Його ім'я входить у світову історію, енциклопедії та політичні словники всіх народів світу.

Як міг досягнути Черчилль такої великої влади та популярності?

В історії рідко бувають випадки, щоб на пост прем'єр-міністра призначали людину з такими великими здібностями, як мав їх Черчилль, і ще рідше — щоб прем'єр-міністр давав такі широкі можливості проявити себе в керівництві державою.

На початку другої світової війни британці боролися не за ради перемоги над ворогом, а за ради порятунку своєї країни, і кожний здавав собі справу з того, що в такий час провід державою мусить перейти до найбільш розумної і мужньої людини. Крім того Черчилльові допоміг прийти до влади ралтовий вибух незадоволення в парламенті, а це означало, що право на керівництво державою він одержав від самого народу.

Черчилль не вніс жадних змін у закони або в конституцію Великобританії, добившись повної влади та незалежності в своїх діях, здавався б. непомітним але корисним реформатором. Так, узявши теку міністра оборони, він включив в складу воєнного кабінету трьох міністрів збройних сил — армії, флоту та авіації. Це дало йому можливість

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ПРО «СПРАВУ РЕЦЕНЗІЙ»

В справі рецензій хочеться мені додати оптимістичну нотку. Не заперечуючи, що до с'єт складно просувати приватні наміри англійських книжників до бібліотек, все ж таки хочу сказати, що така робота часом може бути вдалою, і навіть, навіть відомий в американській пресі.

Під час вакацій, коли я мандрував, завжди відвідував бібліотеки тих міст, де бувало. Відвідини книжарки ніколи не були формальними, мене мали, так би мовити, за гостя. Спочатку були розмови в фахових бібліотечних справах, а потім уже переходили на справи українські.

Часом бувають й замітки в пресі. Посилаю вам один такий допис. Коли б його можна було б умістити в англійському тижневику, була б Вам дуже вдячна. Про свої зв'язки з бібліотеками я ніколи не писав, а тепер, — до слова прибуло. В цьому дописі немає дат, отже, думаю, що й не обов'язково давати.

О. Васильєва

ПРО НАШІ ІСТОРІКІВ І СЛАВІСТИВ

Проф. Володимир Жила у своїй цінній статті «Українці на американських наукових з'їздах», надрукованій в «Свободі» з 21-го січня цього року, інформую про радісний стан збільшення наших педагогічних сил в американських вищих школах. Координація праці українських професорів повинна проявитися також в тісній співпраці наших наукових установ, в першій черзі Української Вільної Академії Наук та Наукового Т-ва ім. Т. Шевченка.

Також в останніх місяцях стало появлятися чимало видань наукового змісту, не лише у виданні загальнонаукових установ, але й товариств, наприклад, істориків, правників і ін. Насувається питання: чи існує між ними координація праці, особливо між ідентичними галузями, щоб вона була керована спільним проводом? Можемо ствердити, що, наприклад, книжки історично-наукового змісту появляються також з рамення приватних видавців та осіб, а це розпорозує наші наукові сили. Яку велику вагу мають сьогодні, зокрема, історичні твори — видно хоч би з того, що вони мають живий відгук в Україні, де червоний окупант не дозволяє на такі видання. Коли ж там і появляється яке історичне видання, то звичайно наклад його просто мініатюрний — не більше кількох сотень примірників. Останні відомості про варварське знищення великих наукових фондів державної боротьби українського народу — доцільно — висланим московським агентом, в пожежі бібліотеки й архіву Академії Наук в Києві, свідчать про те, як московський червоний окупант жахався історичної правди про поневолену ним Україну. Отже, тим більша відповідальність паде на наших науковців на еміграції.

Можна лиші радити, що на еміграції побільшуються ряди наших науковців, зокрема, істориків та мовознавців, які відбудують спільні з'їзди з американцями. В цьому змаганні

Варто б такі знайти спосіб, щоб плекати та підтримувати належно культуру ода. Головно там, де вона стає частинкою репрезентації нашої справи. Громадянство, хоч воно й доросле, треба так постійно виховувати, щоб створило воно обов'язуючу думку про те, що «годинять» чи «не годяться». Як у справах малих, так і в дуже великих.

Леся Хрещатова
Нью-Йорк, Н. Й.

З української преси

НЕЙМОВІРНИЙ ФАКТ, ПРОСТО ЧУДО

Винісений православний тижневику «Вісник» відзначив роковини 22 січня редакційною статтею, надрукованою в числі з 1 лютого ц. р. п. н. «Чи буде переорієнтація Акту 22 січня?» такого змісту:

«Дня 22 січня 1918 р. у Києві на Софійській площі було проголошено акт відновлення Української Держави, а в це включився й Акт Соборності всіх українських земель. Українська Держава проіснувала лише три роки, і була розбита її ворогами-окупантами. З того часу й досі тодішні українські офіційні провідники в різних партіях об'єднувалися одні одних за укладом цієї держави. Загалом переважав думка, що роки 1917-18 були повністю пригнічені відновлення й втримання української державності, якщо б в українському народі був тоді добрий провід; отже мовляв, це просто неймовірне явище, що б за такої пригоди констатувати, коли навіть маленькі нації (сентоска, естонська, лотиська) потягнули в ряди своїх держав, а Україна — ні.

З цього може виринути таке питання: чи в майбутньому буде переорієнтація досюгочасного погляду на цю справу? Тобто, чи колись буде переважає така думка: що не є неймовірним фактом, що Українську Державу було розбито, а навакати — неймовірним фактом, просто чудом є те, що українці таки зуміли відновити свою державу і втримати її аж три роки? Протягом століть у неволі український народ і його провідні люди не були приготувані не лише до відновлення Української Держави, але й навіть до самої думки про відновлення України.

Українці мусили на кількох фронтах боротися з кріпкими сусідами. Українська Держава не могла мати союзників за кордоном, бо за кулісами офіційних провідників держав, які входили в склад Атланти (Британія, Франція, Америка) скрито діяла така міжнародна сила, яка вирішила, щоб не допустити до створення Української Держави, бо Україну вже задалегідь було включено в склад тасмо планованої Совєтського Союзу. Тоді це діяло тасмо офіційними й неофіційними керівниками міжнародної політики, а угодю в Ялті (1944 р.) політики великодержав Заходу офіційно й відкрито підтвердили вже давніше «примітання» цієї ж самої сили — України. Це в Ялті подаровано Совєтському Союзу держави Європи аж по Балкани і східній Берліні включно. На інші держави тоді ще було зарано, бо вони були далі від Москви, де була тоді перша з найбільших філій Інтернаціоналу. Інші держави було рішено проконструювати лише тоді, коли б це вдалося без ризика втратити СРСР на випадок неадекватності й без ризика підозрения неадекватності у цьому змову полководців і політиків Заходу, які не знали, що воно діється.

Міжнародна сила, яка була озброєна не лише дипломатією, але й правилами комуністично-висновково-збройною орудю, як Симон Петлюра казав, «міжнародними багатинами». Це оруд Українська Держава сплила на такий час, який вважався Заходом для того, щоб приготувитися до самооборони».

ОДИН ЧОВІТ ДОБРИЙ, А ДРУГИЙ, ЯК ГАНЧІРКА

До кожної пари чобіт, виготовлених київським взуттєво-фабрикою ч. І, — лише «Радиска Україна» 28 січня ц. р., — додамо наліпку, що фабрика немає браку.

Тим часом, що не пара чобіт — то брані! і «обов'язково чоботи справані так, що один добрий, а другий — поганий до ганчірки» (чоботи виробляють з брезенту).

МІКРОФОН

(Фейлетон)

Одне з досягнень технічних здібностей людини, яке зветься: мікрофон, деколи можна б замінити назвою модерної лобі: «однокош потвора». Вона має гіпноізтичний вплив на спікерів, (не ті, що говорять через мікрофон) немов та кобра, котра вліється в жертву впертим поглядом, і котрі замість звичайної тремти на сцені — стають жертвою невидимого ока.

Наслідки бачимо на різних окаях наших святкувань, де, звичайно, без мікрофону не обходиться. Буває, що окрім поважної програми, публіка має нагоду тішитися, подивляти або червоніти за цього живого столяка. По самій поведінці з цією «механічною коброю» можна встановити певні примітки людини на сцені. Зразу бачимо для кого сцена є буденною справою, бо тільки стане перед мікрофоном, то самовільно хапає рукою за його ший, подус в нього кілька разів, а якщо трапиться невирітний Тома, то почне рахувати, і то ще по-англійськи: «тестинг — уан, ту, трі», (по нашому якось не так то звучить). Коли мікрофон перейде цей вступний іспит, то його підсудується перед кінцею азиска і швидко тоді починається балак.

Це ж не новина, що багато, навіть, артисти дістають тремт, як вийдуть на сцену, коли побачуть з усіх сторін темноту, мов би вогні откині — мав су очей, що тільки чекають, щоб златати якийсь нетактовний рух чи слово. Таким людям мікрофон стає дуже у вигоді. Вони хапаються його обома руками й тоді починають вже безпечніше говорити.

Бувають такі, що не зовсім довіряють мікрофону, а щоб краще полонити публіку, то майже проковтують цю голівку, щоб тільки слова дійшли в найдавший закутину, часом порожньої залі. Наслідком цього голос мінється з басу на пискливий тенор і тоді починається дробий. Спікерів здається, що мікрофон хоче його переключити й чим далі переходить на «форте». Мікрофон — також не дає собі в кашу плонуту, і зі собою б о к у починає проразливо пишати.

Існують спікери, що їх можна зарахувати до гордоплихих, котрі думають, що сама їхня поява на сцені, це вже аж забагато особистої жертви для народної справи. Вони уважають за недоцільне, що видокувати свою шляхетську енергію на кожне слово для публіки, і тому мають звичку, як говорять — проходжати перед мікрофоном. Вий, мабуть, вже не раз пось подібне пережили, коли з цілої промови почуєте як четверте слово, а бо тільки те, котре влітло до мікрофону, як ласкавий промовець прохидиш напроті нього.

Бувають і такі, що крім своєї красномовності, також потрапляють демонструвати ще й фізичну силу, й хоч па бесті, часом, навіть досить тяжка, то вони тягнуть мікрофон за собою, бо «встопитися не було сили»!

Дивна якась людська натура. Ніби прямиш, щоб підкорити собі не лише свого ближнього, але й природу, а бо по інші планети сагас, — а така дрібниця, як мікрофон, напевно був винайдений для видіння услуг успішества, та якось воно не так виходить, як планується. Найгіршим, мабуть, є те, що все це людська амбіція, котра часто дістає по зубам цим самим кіндем бумеранга.

Друк

Степан Рядик

ЧИСТКИ В МОВІ

(2)

Здається, самі композитори вищеподаного твору бачили, що їх дефініція зовсім до нічого не судна, і написали просто: літературна мова — це та мова, що нею користуються різні канцелярії й уряди. Це все одно, якби нас спитали: що таке дерево, а ви сказали: дерево — це дуб, граб, сосна, верба, яблуня, груша тощо.

На цьому ставлю точку. Покидаю це мряковиння і переходжу до практичної сторони діла. Маю багато нотаток, зроблених під час читання різних рецензій на літературні твори та статей на цю тему («Кутки мови», «Мовні кукілі» тощо). При цьому мушу відмітити, що часто в цих статтях валилися на одну купу все — лексику, морфологію, складню, фразеологію, — без виразного розрізнення цих елементів мовної суті. З набраного матеріалу подаю тільки кілька прикладів. Автор однієї рецензії написав, що слово «лучче» — не літературне і тому, як виходить з контексту, не слід вживати його в літературних творах. При цьому не подав ні найменшого пояснення і обґрунтування цього вигнання слова з нашої мови, цього остракізму. Через брак критеріїв на літературність слів задала для перевірки слухачи й законності таких засудів до словників. У словнику Голоскевича це слово є. Чи цей факт означає, що воно літературне? Видаючи товариство «Книгоспілка», що 1955-го року видало зазначений словник, каже в передмові до нього: «Словник

Г. Голоскевича — це найцінніше джерело для вивчення норм правопису, морфології і лексики української літературної мови». Це саме я-во пише в передмові, що словник Г. Голоскевича схвалюють найвищі українські наукові установи на еміграції. Кому цього мало, нехай подивляється до словника Грінченка. Там слово «лучче» теж є. І подані тексти:

«Ні, лучче вже мовчимо».
«Лучче кривду терпіти, ніж кривду чинити».
«Де берегом, шукає, де б лучче скочити у воду».
У Кобзарі читасмо:
«Чи є що краще, лучче в світі».
Як укупі жити?»
Це приклади писаного слова. З усної творчості народної пригадаймо хоч би пісню:
«Лучче було не ходити, Лучче було не любити, Лучче було та й не знати, Як тепер покидати».
А з етимологічного словника А. Пресображенського (Госиздат, Москва, 1959) довідусь, що слово «лучче» веде свій рід від великих старих сів. У старослав'янському пис-

сьмі воно писалося у формі «лоучий» або «лоучай», в староруському — «луче», тепер — «лучче», у москалів — «лучше» або «лучше». Походження цього слова намагається висвітлити різні етимологи, між ними й Потебня, але без успіху. Нам залишається припустити, що пан рецензент має особисту виразу до цього слова або повторює думку якогось філософа, що читав йому лекції української мови десь в ІНО.

В одній із інших рецензій натикаємось на твердження, що слово «животатий» не літературне і навіть не українське. По-нашому, мовляв, треба казати, «череватий». На цей раз рецензент може посвідчитися словниками: вони справді не подають слова «животатий», а подають «череватий», «пузатий», «брухатий» (або «брюхатий»). Це, звичайно, якісь нещасливі випадки, бо слово «животатий» виперло з живої мови слово «череватий», як слово «жити» — однокоренне слово «черево». Останнє вживаємо вже з певним відтінком зневаги. І слово «животатий» треба при пер-

шій змові впровадити в наші словники, хоч би на підставі таких прикладів, як чуб — чубатий, голова — головатий, воко — вокатий, вус — вусатий, лаба — лабатий, зуб — зубатий, губа — губатий, борода — бородатий і навіть поє — пейсатий. То чому б не могло бути живіт — животатий?

А ще з іншої рецензії довідусь, що не можна казати «знімок», а треба казати «зняток». Перше слово походить від дієслова «знямати», а друге від «знати». І тому перше слово не літературне, а друге літературне? Думавте і даремно намагаєтесь знайти якийсь пуття в твердженні пана рецензента. А від себе я радий би зтримати в нашій мові гарно збудований і милозвучний новотвір «світлина», що чомусь почав виходити з ужитку, уступаючи місце московському «снимок».

І там саме читасмо, що замість: треба казати: обидвох обох під неділю проти неділі переґанання випереджування обманула обманула

гребти вслувати
гребць вселар
оббуться обжитися

Не знати, чому не годиться «обидвох», а повинно бути «обох». У словнику Грінченка маємо слова: обидва, обидві і обидвоє. І там подано такі приклади:
«Бігли ж обидва разом».
«Дивися в обидва і прислухайся обом».
«Волосний писар і канцелярист Скоробреха, як кажуть, жевжик обидва».
«Маю вистіти за одну ногу, волю за обидві».
«Скажімося поховати обидвоє в одну яму».

Наша мова має рівнобіжні форми — «обидва» і «оба», і кожну з цих форм можна сміливо вживати. Так само можна вживати слово «переґанати» в розумінні «випереджати». Дієслово «переґанати» в нашій мові є. Правда, в словнику Грінченка подано кілька значень цього дієслова, але нема там значення «випереджати». Це могло статися з різних причин: або під складанням словника не переґлянуто всієї дотогочас-

ної літератури, або наші письменники не застали ще на парі усіх українських слів, або наші міг статися якийсь інший випадок.

А поза цим усім кожний автор має право і навіть високопочесний обов'язок творити нові слова чи поширювати значення вже готових слів, не дбаючи за те, що синоніми їх уже є в нашій мові. Якщо дивитися на слово «переґанати», як на новотвір, то автор має усе підстави створити його. Бо коли маємо «доґаняти», «здоґаняти», «наздоґаняти» і т. ін., то чому не можемо «переґанати», в розумінні «випереджати»? Синоніми не псуєть, а не шкодять мові, а навпаки, збагачують її. Зовсім добре бриніть фразе: «Не тільки дігнати, а й переґанати».

Ще пару уваг щодо слів «гребти» і «гребць». Рецензент радить заступити їх словами «вселувати» і «вселар». Чому? Невідомо. У нашій мові обидва ці слова (гребти і гребць) є і нормально вживаються, і в словниках приводяться. Корінь їх «греб» належить до найцінніших і найширше розгалужених у нашій мові коренів. Від нього походять цілі загони слів. Вони варті того, щоб їх шанувати, а не викидати, мов якийсь сміття. Корінь «греб» зустрічаємо в усіх слов'янських мовах, а також і в єврейській.

СВОВОДА
UKRAINIAN NEWSPAPER
PUBLISHED DAILY EXCEPT SUNDAYS, MONDAYS & HOLIDAYS (Saturday & Monday issues combined)
National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07308
Subscription Rates: One year \$12.00; six months \$6.25; three months \$3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year \$14.00; six months \$7.50; three months \$4.00. For USA members monthly 65¢.
Предплата: На рік — \$12.00; на пів року \$6.25; на три місяці \$3.25. — В Джерсі Сіті і закордонно: На рік \$14.00; на пів року \$7.50; на три місяці \$4.00. — Для членів США — щомісячно 65 центів.
Законку змінити адресу платити 10 центів. Чеків і money orders виставляти на: "Свобода".

НЕЗАБУТНІ РІЗДВ'ЯНА ЯЛИНКА

Українські танки вигідно відрізняються від чужоземних своїм динамізмом, красою та багатством рухів. Чи не тому вони так широко відносять двері до творчої ініціативи мистецьким керівникам хореографів? Але чому, як правило, наші постановники танків віддають перевагу його спортивній формі, виразно акцентуючи на тому. Воно виходить не погано, навіть буває захоплюючим, як вдало й гарно виконана гімнастична комбінація рухів.

Але подібно, всі складові елементи танку в одну гаму, на жаль, дуже мало кому вдається. Коли у народів Сходу танок починається, непославно продовжується й закінчується пластичними рухами рук, то у нас, як і в інших народів Європи, від головної ваги переносить на ноги, а руки час від часу вдало або невдало міняють свою позицію та й годі.

І ось вперше за довгі роки мого скитального блукання по світах побачив я танок таким, яким в мій уяві він мусив би бути. Та що в тому найдивніше, той танок створили не професійні інституції, як слід було сподіватися, а професорка української школи при Свято-Троїцькій катедрі УАПЦ на Брум вулиці в Нью-Йорку, Валентина Дмитрівна Якимчук разом із своїми учнями.

Українські танки в своєрідній і високомистецькій інтерпретації керівниці перетворилися у вальсову казку. Вийняток легкість, вилетіла в граційній і красу рухів, заворужували глядача. То не був танок, який ми звикли бачити на подібних імпрезах, де танцювали лише ноги, — то був танок гармонійного поєднання всіх частин тіла, навіть міміка брала в тому участь.

Звичайний малопомітний нахил голови при узгодженості відповідних рухів рук і корпусу тіла мав характер „да“ і робив його більш виразним.

Що особливо заслуговує на увагу — це цілковите позбавлення примітивізації та опростачення танку. Ніколи вимушеності, нічого несприродного або зайвого в рухах танцю, як ніхто з них не зрадив себе найменшим проявом божокості або звичайної ебромливості. Здавалось, вони розділилися для танку.

Танок п'ятирічних „сніжинок“, з ніг до голови в білосніжних та легких, як пухляки, убраннях, — чар незбутньої краси!... Коли грим оплесків примує „сніжинок“ повернутися на сцену, вони укліно подякували глядачам з відповідною формою реверансу.

Якими чарами треба володіти, щоб з таких малих вирізаних мистецьких виконавців танку?

Шляхетні душевні якості з глибокою й чистою любов'ю до дітей та Божий дар мистця, удосконалення школою та особистою культурою, — ось де ховається ключ розгадки успіху Валентини Якимчук.

Увага! ПАСЕЙНІ ОКОЛИЦЯ! Увага!
ПЛАСТОВА СТАНЦІЯ І КРУЖОК ПЛАСТ-ПРИЯТУ в ПАСЕЙКУ
владштовують —
в суботу, 13-го лютого 1965 р.
ВЕЛИКУ ЗИМОВУ ЗАБАВУ
на яку запрошують все Українське Громадянство Пасейку та околиці.
Залі Української ЦЕНТРАЛІ
240 Hope Avenue, Passaic, N. J.
Початок о год. 8-й веч. Оркестр О-ГО
БУФЕТ в ЗАРЯДІ ВП. ПАНЬ ПЛАСТ-ПРИЯТУ
Вступ \$2.00; молодь \$1.00

Увага Лещетарі! Свіжий сніжок на Союзівці!
Найкраща нагода ДЛІА ЛЕЩЕТАРІВ!
НЕМА ТО ЯК НА СОЮЗІВЦІ ЗИМОЮ!
СОЮЗІВКА ВІДКРИТА ЦІЛИЙ РІК
ЛЕЩЕТАРСЬКІ З'ІЗДИ НА СОЮЗІВЦІ
з виграєм на Союзівці та близько два лещетарські центри
Каталія в Елленвілі і Мінеаска, Кергонксон.
Тільки 15 хвилин від Союзівки — на Мінеасці. З'їзди для завантажених — 1500 ft T Bar та 500 ft J Bar Також нічні з'їзди при електр. освітленні — роблення штучного снігу.
Спеціальна знижка для гостей Союзівки — \$3.50 на день.
На СОЮЗІВЦІ чудові з'їзди для ПОЧАТКУЮЧИХ лещетарів.
Безплатно вийти ливню до горі. Також гарні місця для санкування.
Тому не пропускайте нагоди. Спішіть. Замовляйте вже.
СОЮЗІВКА — тел.: Kerhonkson 5641

ВІСТІ З НАД-ПАЦИФІКУ

Редуктор: ІВАН ОВЕЧКО

Події в церковних громадах

Лос Анджелес

Неділя, 17-го січня 1965 р.
У залі української католицької парафії відбулася подія про Митрополита Андрея Шептицького. З нагоди Ювілейного Комітету для вшанування 100-ліття від народження великого українського Митрополита говорив інженер Т. Пальчук, подавши окремі фрагменти з життя і праці Митр. Шептицького.

Неділя, 24-го січня 1965 р.
Православна громада церкви св. Андрія Первозванного мала зустріч з проф. Василем Іванисом, відомим політиком, науковцем і церковно-громадським діячем. Гість з Канади виступив доповіддю про сучасний стан української еміграції в тій країні та відповів на ряд цікавих питань присутніх.

Неділя, 31-го січня 1965 р.
У сусулженні з о. Мірошником, дотеперішнім настоятелем, що відходить на спочинок, у православній церкві св. Андрія вперше на терені Америки відправив Службу Божу новопризначений для громади настоятель, що прибув із Венесуели, — митр. прот. о. Довгаль. З приїздом до Лос Анджелесу новопризначений православний настоятель зложив візиту настоятелям двох інших українських парафій у тому місті — православної і католицької, чим зробив приємне враження на всю лосанджельську громаду.

„О, хто, хто Миколою любить?“

Сан-Франциско, Каліфорнія (О. Ч.) — Організація Сан-Франциска чергуються для влаштування щорічних вечерів св. Миколая. Цього року такий вечір був влаштований Відділом Союзу Українок, головою якого є пані Оля Чато. Під спів „О, хто, хто Миколою любить?“ почалося мило свято, особливо для наших наймолодших. Вірші в честь св. Миколая декламували Богдан Шабатура та Іван Кіс. Ролі Миколая виконав п. Михайло Потрогос, „янгелом“ була Лілен Вермонт, а „сатаною“ — Стефан Мішанчук.

Професора хору „Кобзар“
Лос Анджелес, Каліф. (І. О.) — 30-го січня ц. р. відбу-

Клівленд у пошану УСС-ам

Заходами організованого українського жіноцтва, конкретно: Окружної Ради Союзу Українок Америки — Відділ Огайо, Українського Золотого Хреста — Відділ Клівленд, Старших Пластунів Клівленду, та старших Сумів Клівленду й Парми — на терені метрополітального міста Клівленд відбулися дводенні ювілейні святкування в пошану 50-річчя формування й перших боїв Українських Січових Стрільців (УСУС).

В суботу, 20 лютого, в ресторані „Бран Дербі“, 5665 Бреквелл Ровд, при автостраді 21, на передмісті Клівленду — Індепенденс, Огайо, було влаштоване прийняття-бенкет

Академія в честь Митрополита Андрея Шептицького в Нью-Гейвені, Конн.

12-го грудня 1964 відбулася святкова академія в честь Митрополита Андрея Шептицького, яку влаштувала Управа Т-ва Рідна Школа ім. Митрополита Андрея Шептицького в Нью-Гейвені, в залі української кат. церкви. Програма Академії: від-

кряття і вступне слово — д-ра Василя Ленчика прочитав за хворого автора мгр. М. Войтко; „Пісня слави“ і „Масло школи“ — хорівий спів учнів Рідної Школи, Митрополит Андрей — поезія Лесі Хрипавої у виконанні учениці Рідної Школи Р. Гладкої; „Хоро-прелюдія“ — композиція Варварського — фортепіанове соло — проф. Ю. Цибрівський. Соната Е-дур Моцарта — скрипкове соло — Д. Козак, студент Ейльського університету (в супроводі фортепіану Я. Ріцера). Живописний образ — учні Рідної Школи.

Місцевий церковний хор під диригентурою С. Саворського відспівав 6 композицій. Концерт започатковано молитвою „Боже, вислухай благання“, і закінчено українським національним гімном.

Підготовкою концерту займалася Ірина Гладка, а оформленням сцени артист І. Федоренко.

о. монс. І. Стах відправив в українській кат. церкві торжественну Літургію в наміренні беатифікації Блаженного Митрополита Андрея і папанахиду з нагоди 20-ї річниці його смерті.

П. Ф.

3 ПОЖОВКЛИХ ЛІСТІВ
Що писала „Свобода“
50 років тому

30 січня 1915 року

2-го лютого 1915

„ВОСННІ ЛЕГЕНДИ МІЖ УКРАЇНЦЬМИ“

„Наші селяни, як звісно, мають тисячі оповідань про різні справи. Так і тепер під час війни, творить наріз легенди. Наші селяни все вірили, що аж по смерті царя Франц Йосифа приїде до війни. Тому коли ще за життя царя Франц Йосифа вибухла війна, шукають вони за причинами цього. Ну і знайшли. Кажуть: де чорт не може, там баба пішла.

Ож сі легенди:

ЧОМУ ПОВСТАЛА ВІЙНА?

„Граф Бобринський не мав такої сили, щоб російського царя нахилити до війни. Але він умів при допомозі попів намовити царя. Із заплаканими очима приходять царя до царя і каже:

„Ти вже став „наварний“ зі страху перед заговорниками. А мені ще гірше, а вже найгірше з нашим малим селянством. Він не має шипку в костях, а в голові в нього вода. Ніхто лікар йому не допоможе. Помочи сподіваюся лише від Богоматері. Ми мусимо мати образ Пречистої. Але всі чудотворні образи в Росії не с чудотворні, лише вони іх такими зробили, щоб витуманувати гроші від дузного народу. А правдиво чудотворний образ знаходиться лише в Галичині, в Гощові коло Болекова. Як ти не хочеш, щоб наша родина загинула, або щоб я тебе покинула разом з царевичем, то дистиань мені образ Богоматері з Гощова.“

„Пошкребався цар поза вуха. Він знав, що австрійський цар Йосиф задушно не дасть. Щоб царя не зробила йому пеня в хаті, а ще й до того була надія, що дійсно образ Гощовської Пречистої допоможе, зібрав цар велике військо, щоб напасти на Галичину. Але що наш цар доважався про це через своїх шпівнів, то сейчас видав москалем війну.“

„УКРАЇНСЬКА СПРАВА В ТУРЕЦЬКІМ ПАРЛАМЕНТІ“

„В українській газеті в німецькій мові „Україніше Нахріхтен“ (ч. 16 з 7 ч. м.) читаємо.

„Один турецький посол говорив недавно в парламенті в Царгороді (Константинополі) про історичний розвиток української нації та про стремління українців до політичної незалежності х народа. Далше довідуюся, що українці мають в Царгороді свою власну друкарню та що турецький уряд пускає всі українські видання без цензури“.

Відзначення роковин

22-го січня у

Сиракузах

Академія, присвячена славному датові 22 січня 1918-1919 року, яку добили підготовили. Культурна Рада Відділу УКА — 24 січня вдалася і була децю іншою, як в минулих роках. Цього року запрошено на Академію визначних американців, представників повноволених Москвою нації.

Академію відкрив голова Відділу УКА М. Сидорович, який привітав генерала М. Садовського й учасників Визвольних змагань, які зайняли почесні місця в залі.

Проклямації посадики Воша і начальника повіту Оновдага Молроя відчитали Л. Корольшні і І. Полівчак. Д-р М. Лозаза виступив доповіддю „Про Україну“ по англійськи.

Святкову промову виступив запрошений з Торонта генерал М. Садовський. Хор „Сурма“ — під мистецьким керівництвом п. З. М'ятого по мистецьки відспівав три пісні.

Декламації пластуки Оксана Краєв „Як дзвони радісно гудуть“ і сумішки Наді Гутак: „Майдак Софії“ — були добрі.

Академію закінчено відспіванням національного гімну. Треба відмітити що українські делегації відвідали посадики міста і начальника Оновдага.

22 січня на будинку Міської Ради і на будинках українських установ повіяли американські і українські прапори.

М. С.

†
З глибоким смутком повідомляємо Українське Громадянство, що для 3-го лютого 1965 р. помер пенадібно на 63-му році життя
бл. п. ПАВЛО ЗАБОЛОЦЬНИЙ
Член-Осередок Пласт-Прийня в Нью-Йорку, в Управі якого працював понад 12 літ як: заступник голови, організаторський референт, імпресійний референт, член Комітету Придбання Пластового Дому і член Контрольного Комісії.
Замість квітів на його свіжу могилу, склавши 25 доларів на Українських Висхідних Імвалідів, а ВМІ. Родни виставляємо найкращі співчуття.
УПРАВА ПЛАСТ-ПРИЯТУ в Нью-Йорку, Н. Дж.

В ТРИДЦЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
світлої пам'яті
проф. д-ра Миколая Вінула
коштовного професора Української Гомодарської Академії в Подброддах ЧСР відбудеться
в неділю, 14 лютого 1965 р.
всіх Служб Висхід о год. 12-й дня
ПАНАХИДА
в Церкві св. ВОЛОДИМИРА
190 West 82nd Street, New York City
ЛІДІЯ І ОКСАНА ВІКУЛА

УКРАЇНСЬКА АМЕРИКАНСЬКА ЖІНОЧА ДОПОМОГОВА ОРГАНІЗАЦІЯ — ВІДІЛ 1-й ім. ОЛЬГИ БАСАРАБ в НЬО ПОРКУ
запрошує своїх членів, Організації та все Українське Громадянство до участі
в СЛУЖБІ БОЖИЙ ТА ПАНАХИДІ
за душу
сл. п. Ольги Басараб
яка відбудеться
в П'ЯТНИЦЮ, 12 ЛЮТОГО 1965 р. о год. 7:30 веч.
в Церкві св. ЮРА в НЬО ПОРКУ
Співає Хор ім. Митрополита А. Шептицького

†
Ділимося з нашими Друзями та Знайомими сумною вісткою, що для 6-го лютого 1965 року після довгої і тяжкої недуги відійшов від нас на віки наш Найдорожчий ТАТО і ДІДУСЬ
БЛ. П. ДМИТРО КЕЙС
Покійний народився в селі Ново-Григорівка на Донбасі і прожив 84 роки богобоязливим життям.
ПАНАХИДА за Упокій Душі Покійного в похоронному заведенні П. Яреми в С'ВЮТІ, 6-го і в НЕДІЛЮ 7-го ЛЮТОГО 1965 р.
ПОХОРОН відбудеться у ВІСІТОК, 9-го ЛЮТОГО 1965 р. в Катедрі св. Володимира при 82-й вул. в Нью-Йорку, звідси Покійного буде перевезено на Український Цвинтар в Банді Бруку, Н. Дж. на Вічний Спочинок.
Приблїти горем —
ДІТИ І ВНУКИ

В 40-й ДЕНЬ СМЕРТІ НАШОГО НАЙДОРОЖЧОГО
СИНА І БРАТА
св. п. Із'яслава Дам'яна ПУРІЯ
градуанта школи св. Юрія в Нью-Йорку і студента
Ля Салл Академії гайкул в Нью-Йорку
будуть відправлені Заупокійні Богослужб в церквах св. Марії, 97-06 87-ма вул. Озон Парк, у ВІСІТОК, 9-го лютого, в год. 8:45 ранку, і в церкві св. Юрія при 7-й вулиці в Нью-Йорку в ЧЕТВЕР, 18-го лютого, о год. 7:30 ранку, а в С'ВЮТІ 13-го лютого, о год. 8-й веч. в церкві св. Юрія в Нью-Йорку буде відслужена ПАНАХИДА.
Годину, Приїзду і Знайомих покійного Дам'яничка запрошують до участі в тих церковних відправах безцінним горем приїзти. —
СТЕФАНІЯ І ІВАН — батьки
БОРИС — брат

Ділимося сумною вісткою з Українською Громадою і Друзями, що в четвер 4-го лютого 1965 р. о год. 11-й веч. несподівано помер
БЛ. П. ІНЖ. ПAVЛО БІЛАСЮК
довголітній вірцевий парафіянин Святотроїцької Катедри УАПЦ, 359 Брум вул. в Нью-Йорку, заступник Голови Парафіяльної Ради, Голова Братства ім. св. князя Володимира, член Катедрального Хору.
Тіло бл. п. інж. Павла Біласюка спочивало в похоронному заведенні Метра Яреми при 7-й вул. в Нью-Йорку.
ПОХОРОН відбудеться по пол. в неділю, 7-го лютого 1965 р. з Святотроїцької Катедри на Український Цвинтар в Банді Бруку, Н. Дж.
В глибокому смутку:
ДУХОВЕНСТВО СВЯТОТРОЇЦЬКОЇ КАТЕДРИ
ПАРАФІЯЛЬНА РАДА
Б-ВО ІМ. КН. ВОЛОДИМИРА
С-ВО ІМ. СВ. КН. ОЛЬГИ
КАТЕДРАЛЬНИЙ ХОР

Мирон С. Куропас

„ДЕ Є НАША МОЛОДЬ? КІНЕЦЬ ПЕРШОЇ РУНДИ“

(4)

П. Дубровський ствердив, що я додаю до закласти за плечима руки і чекати немилучої асиміляції. П. Дубровський цілкомитно „не доглянув“ довгої реторики про акумуляцію (докультурація), яку я пропоную, як альтернативу до асиміляції. А далі він починає говорити про українську молоддь в Європі з-перед 30-ти років, що в дійсності немає нічого спільного з нашою проблемою в Північній Америці, та ще сьогодні.

Шкода, що статті цих дискусій, які старалися тримати теми дискусій (п. Чуйко, Тешук, Бречка, Острок і Шумелда) були або за короткі, або були скорочені „Свободою“. Якби вони були довгі, або якщо б „Свобода“ була менше їх скорочувала та втілювала дискусію, може ми дізналися б дещо більше про життєвого щодо порушеної проблеми.

Першим аргументом в дискусії, висунути і панною Храпливою і п. Василюком, було те, що проф. Мамчур писав про асиміляцію в 1930-их рр., і, очевидно, не міг знати про майбутню прибуття нової еміграції, її величчя, анти-асиміляційний сід. Якщо цей аргумент є вірний, то тоді кваліфіковані українські соціологи із нової іміграції повинні гаряче не погоджуватися із поглядами проф. Мамчура! Є між українськими соціологами кваліфікований учений, приналежний до нової іміграції, а саме д-р Володимир Нагірний, який саме тепер викладає в Англії, на університеті Кембриджа, і який за останні три роки є співоробітником д-ра Джошуа

Праця

• HELP WANTED MALE •

TOOL MAKERS (2)
Мусить мати 8 рр. досвід. Праця при progressive and compound Dies. 55 год. тижнево, всі бенефіти. Постійна праця, приємні умови праці.
STEWART STAMPING Corp.
630 Central Park Ave.
Yonkers, N.Y. 914 YO 5-0816

МАШИНІСТ

1-шо класний або 2-го класний, з деяким досвідом при Swiss Lathe & Turret Lathe. Overтайм і бенефіти. Праця в Richmond Hill.

ELLE ENGINEERING CO.
130-34 81st Avenue
Richmond Hill VI 9-7403

Праця

• HELP WANTED FEMALE •

ОПЕРАТОРКИ
3 досвідом при Single Needle Machine, добра платня, постійна праця. Голоситесь цілий тиждень.

WHITE SWAN UNIFORMS
21 St. Casimir Avenue
Yonkers, N.Y. 914 YO 5-3190

ПОШУКУЄТЬСЯ
ЖІНКИ або ДІВЧИНКИ
яка могла б заопікуватися одорічним хлопчиком. По ближчій інформації проситесь телефонувати
в Нью Йорку YU 2-7025

HUDSON COUNTY NATIONAL BANK

Jersey City

Bayonne
Guttenberg
HobokenNorth Bergen
Union City
Weehawken

ФІНАНСУВАННЯ НОВИХ АВТ

\$
4
НА
PIH
ЗА
\$100

Також уживані авта по низьких цінах.

СПОРТ

ШАХОВИЙ ТУРНІР У АСТ „ЛЕВІ“

Індивідуальний шаховий турнір „Леві“ з участю 12-ох шахістів закінчився співчепіонством Товариства, яким прийшлося поділитися аж трьома учасниками турніру. Перші три місця з рівними очками і невіршеним одним чемпіоном зайняли: Осип Пундій 9:2 точок. Роман При-

установами і може бути розпізнана по одязі та звичаях, як „жиди“.

А що можна сказати про жидівські школи? Пошто вони існують і що відносять на цю тему жидівські батьки?

„Учителі і директори цих шкіл хочуть навчити жидівської релігії та культури як ціль саму для себе, щоб продовжити існування юдаїзму. Але батьки цих дітей не бажать, щоб вони хоч трохи більше були жидами по релігії і соціалі, як цього доконче потрібно, і звичайно, це вистає, щоб зробити їх відповідними на суспільстві із не-жидами“.

Жидівські батьки не хочуть забирати „жидівства“, щоб їхні діти не пережили конфлікт між американизмом і юдаїзмом. Сильні з жидівських публікацій, де американизм жидів підкреслюється вперто і беззастовно? Вклад жидівських купців, артистів, музиків, лікарів, правників і інших в американизм загальне життєве русло з відповідно рекламований так, щоб жидівська дитина почувала, що бути жидом, це значить також бути американином. Навіть самі американи так відчували, завдяки величчю зусиллям жидівської пропаганди. Жиди, не очікуючи забирати від своїх дітей і дачи їм „якраз доєсти“ юдаїзму зумили при цьому втримати свою молодь при собі. Ми, українці, вважаючи, що „забавою“ с це замало, втрачаємо нашу молодь безповоротно.

Покійний президент ЗДА Джим Ф. Кеннеді, цілком асимілюваний американський ірландець, ніколи не забував про своє національне походження. Не бачачи конфлікту між своєю ірландською спадщиною, він був захоплений своєю національністю і численними іншими етнічними групами, які заселяють нашу велику країну.

Протягом часу він став експертом у справах етнічних груп і в 1950-их рр. написав навіть розвідку на цю тему. В ній він продемонстрував своє повне зрозуміння ідеї акумуляції і проблеми „спільного горнилка“. Він писав так: „Ми усвідомили в новітні часи, що спільний котел не мусить означувати кінця національної окремішності чи традиції“.

Настав час, щоб і українська іміграція усвідомила цей простий, але важливий факт. Бо коли для української іміграції, народженої в Україні, факт, що вони є „американи“ з політичним випадком, то для їхніх дітей, народжених в Америці, факт, що вони є українцями, з таким самим випадком. Хто народжений в Україні, хто перевів велику частину а то й більшість свого життя в ній, не може чекати такого самого українства від своїх дітей. Вимагати забирати с першою передумовою, щоб не отримати нічого.

Час також прийшов і для тих, хто кваліфікований, хто студіював проблеми етнічності в Америці, хто свідомий, що думас стара і нова іміграція, хто знає, що думас більшість молоді в дійсності (а не, що ми думасмо, що вона думас, або що думас значна меншість) — ці особи повинні серйозно зайнятися проблемою нашої молоді. Аргументування без раціональної бази, заклик до героїства з іншої ери і місця і, нарешті, фантазійні мрії не розв'язуть нашої проблеми.

10) Нагірний, Володимир П. „Американизм етнічних груп: етнічна свідомість і проблема поклику“, неопублікований рукопис, 1964.

11) Там же.

12) Глязер, Натан, Мойсінген, Пінтрі: „Вейонд тге мейлінг пот. М. І. Т. Пресс. Кембрідж, 1963, стор. 110“.

13) Там же, стор. 142.

14) Кеннеді, Джим Ф. „Нація імігрантів“. Популярна Бібліотека. Н. П., 1964, стор. 98.

(Кінець)

пхан 9:2 і Юрій Сендєцький 9:2. За ними четверте місце припало шаховому ветеранові мигрові Мірославу Турянському, який, мабуть через неухагу, втратив нагоду на краще місце, здобуваючи лише 8½:2½ точок. На дальших місцях закінчили турнір: 5. Іж. Богдан Білинський 6½:4½, 6 і 7. Юліан Кавка і Петро Скальчук по 5½:5½ точок, 8. Мирон Модрицький 4½:6½, 9. Іван Остапчук 3:8, 10. Богдан Левіцький 2½:7½, 11. Петро Стецько 2:9 і 12. Володимир Дичій 1:10. Пей внутрішній клубовий турнір розіграно системою кожний з кожним, що з 12 учасниками вимало 66 партій. З них тільки дві зустрічі вирішено вковером, а 64 партії вирішено грою.

Для перших п'яти шахістів уфундували нагороди д-р Юрій Городецький, нещадний чинний спортсмен з відбивачі, копівці, сто ловий ситківці і шахах, та д-р Павло Пундій, батько молодого шахового чемпіона. І учасникам за втримав проведення турніру, і фундаторам нагород Управа УАСТ „Леві“ складає щире подяку.

Роман Приптан
Ланковий шахів УАСТ „Леві“

ЮВІЛЕН „ЛЪВОВА“ — КЛІВЛЕНД

Вище й нижче сподівань пройшла перша ювілейна імпреза для відмічання 15-річчя Українсько-Американського Спортивного Клубу „Львів“ у Клівленді. Нижче сподівань — бо на забаві в Народному Домі і в касі повинно було бути „тісніше“. Зате вище сподівань було число присутніх — кругло, сотня людей, серед них представники молодіжних і інших громадських організацій — на ювілейному бенкеті, який відкрив голова Клубу — проф. Роман Чучкевич, а віз член Проводу, колишній голова — Ярослав Потічний.

Ювілейну промову виступив автор цього допису. Провідні думки доповіди: живею в добі спорту. Тловохвалля — це виявлення людини як каві фізичних вправ. Папа Пій XII сказав: „Чим більше буде спортивних майданів — тим менше шпиталів і тюрем“... Спорт може зберегти нашу молодь від денационалізації, як ми зуміємо створити сильний український спорт. Тоді не буде реторичних зідхань: „Де наша молодь?“, не буде відходу нашої молоді від українського середовища. Гасло гасел для нас: будемо з нашою молоддю, бо тільки тоді вона буде з нами — тільки тоді вона насправду буде наша!

Оригінальний ю в ілейний дар: триповерховий торт, із випісаним олімпійським гаслом: „Швидше, вище, далі, шше“ — прислава відома в Клівленді суспільна діячка, п. Ірина Камушівська. В писемовому привітті вона писала: „Від змагунки-учасниці Перших Запорізьких Ігриш у Львові“.

„Клубною мамою“ охриств тостмайстер Я. Потічний. П. Ольгу Бак, яка за весь час існування Клубу на кожне прохання безкорисно організувала буфет (вечерю чи обід) в час клубових імпрез. Привітні зготовили п. О. Бак — почесний членці „Львова“, овацію. Вона подарувала намальований її сестрою — п. Емілією Завільською, образ „Український красивд“, який на літації привіз до каси Клубу \$94.

Конкурс на „Місс Львів“ 1965 р. виграла відома легкоатлетка УАСК „Львів“ — Галі Стець.

„Ше не вмерла“ хотілося співати, як на сцені, під проводом відомої в нашій громаді п. Марії Бобечко (з другої генерації) виконували народні танці наші найменші, 10-12-річні танцюристи ансамблю „Юкрейніс Денсерс оф Огайо“ (третьої генерації).

Як доконаний факт подають нам до відома створення півпрофесійної футбольної екстракласи в Клівленді, що грала б на нрешті на загороджений площі і брала б оплати за квитки вступу (а не, як дотепер, на відкритих паркових площах, з капелюшною жербанією „на судю“). До цієї ліги, крім трьох віце-клубів Клівленду, та по-

00. ВАСИЛІЯНИ В НЬО ЙОРКУ ПРИГOTOВЛЮЮТЬ ВЕЛИКУ КАМПАНІЮ ЗБІРКИ ФОНДІВ НА БУДОВУ СЕРЕДНЬОЇ ШКОЛИ І ЦЕРКВИ

(Закінчення зі стор. 1-ої)

дольф Посікіра, Степан Пу-так, Анна Ступницька та Василь і Евдокія Винницькі по дві тисячі доларів. План нової кампанії такий, що в п'ятницю, 26-го лютого ц. р. відбудуться збори збірників, які в неділю, 28-го лютого, почнуть збірку акцію. Перша фаза збірки триватиме до поновлення березня і збиратиметься тільки більші пожертви (меморіали) від \$500 вгору починаючи. Ці меморіали можна декларувати і сплачувати впродовж двох років. В другій половині березня почнеться друга фаза збірки — менших пожертв. Усі жертводадці від \$500 вгору будуть випісани на пам'ятній таблиці, що буде вмурована у вестиболь школи.

Перші пожертви

Після виясненя п. д-ра Катрії забирали голос репрезентатії поодиноких організацій, між ними гол. президент УНСОУ п. Писил Лисогір Іван Базарко, д-р Іван Макаревич, мгр. Євген Лозинський, д-р Роман Осінчук, д-р Роман Гуглевич, п. Григорій Яремчук, адв. Степан Ярема та інші. Усі однодушно схвалили акцію та план її проведення, згодошуючи рівночасно і свої пожертви.

ЛЮДИНА, ЩО ПЕРЕВЕРШИЛА СЛОВО СВОГО КОРОЛЯ

(Продовження із стор. 2-ої)

існувала Українська Держава, Черчилль грав керівну роль в організації збройної допомоги білогвардійцям — воєрогам української державності.

Черчилль виступав проти двох наших ворогів: москалів і поляків. Але це не значить, що він при цьому захищав інтереси українського народу.

Він був автором терміну „залізна завіса“, що викликав таку лють у московських більшовиків... Але при цьому не треба забувати, що не без участі Черчилля ця „залізна завіса“ опустилася саме посередній Європі, і тоді нісенько наполовину дороги наблизилася до його ж власної батьківщини.

Він був за прилучення західноукраїнських земель до України на Ялтинській конференції... Так, але не

Короткі вісті

Паша Павло VI призначив дотеперішнього єпископа-помічника в архієпископа Джеймса Бірна в Дюбуа, Айова. Джордж Дюбуа єпископа, на спархіяльного єпископа в Дес Мойне в Айові. Газети не згадують про національне походження єпископа Біскупа — мабуть, судячи за прізвищем, воно було польське.

У копальні вугілля в північній Франції, недалеко містечка Ленс, трапилася в минулу серед велика катастрофа: насильно вибух вугільного газу згинули 21 вуглекоп. Катастрофа сталася у глибині 4,345 стіп під землею. Вона зберегла факції, бо копальня була вивантажена в наймодерніші засоби охорони саме проти можливості таких вибухів.

одному з Менфілду й Акро-ру, запрошено і наш „Львів“. Доміаха, доміаха, доміаха! — ось імператив дня для про-воду і членства УАСК „Львів“. На найбільшій час запрокувало серію напад у цій лекуцій справі. Перева-жас думка купити для клубу дім.

О. Гайський

Король тубільців саме вибрав найменшого воєводу, щоб протиставити Тарзанові в змаганнях сили.

До винайму

До винайму в Джерсі Сіті 2 АПАРТ. І КРАМНИЦІЯ при Greene St., близ укр. церкви, в рух. бізнесовій секції може бути ресторан. Крамниця має бути ресторан, має всі влаштування ресторану, або на інші бізнеси. По ближчій інформації телефонувати в кожну пору NE 4-7951

ДО ВІНАЙМУ
5 КИМН. МЕНШКАННЯ на Бронксі, близ Зоологічного Парку, \$86 місячно. По ближчій інформації телефонувати по 7-й год. веч.
Тел.: WE 3-0518

АПАРТАМЕНТ ДО ВІНАЙМУ у Брукліні, Flatbush Section 5 КИМНАТ Rent \$65.00 Також потрібна супера або гелдменна.
Тел.: 773-1429 в Брукліні

Service

JOHN DOLAN & SONS
КОНТРАКТОР
Плястерування — Малювання — Нові стелі — Перемодельовання. Шля праця гарантована. Не вдоволені — не платіть.
516 PR 5-8900

Тел.: TA 3-8407

ПЕЧАТНИ

в різних мовах, друкованими і писаними чернилами з ЕМБЛЕМАМИ виробляє
ROMAN IWANYUK
2883 Wilkison Avenue
Bronx 61, N. Y.

ПЕЧАТКА на три ліній в двох інчах з переслішкою 2 дол. Висіла поштою.

КОЛИ ПОДОРОЖУЄТЕ:

- АВТОМ
- АВТОБУСОМ
- ПОЇЗДОМ
- ЛІТАКОМ
- КОРАБЛЕМ

всюди і завжди хоронять Вас

анцидентова грамота УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

НОВІ
ВИЩІ
ПРОЦЕНТИ НА
ВАШІХ
ОЩАДНОСТЯХ!

4.25%

SAVING SAVINGS

AND LOAN ASSOCIATION

126 Market Street, near Main

PATERSON, N. J. • AR 4-4204 • Daily, 9-3; Fri. Evns. 6-8

FREE PARKING at Maiden Lane Lot, cor. Hamilton & Union Streets

SAVE by the 15th — EARN from the 1st

BAKKA COMPANY
48 E. 7th St.
Tel.: GR 3-8550, New York City
ВІН. ПАНІ! Так, в гарні, але будище це краще уживаючи гор-монових креміх краси „МІРА“.
Масмо їх 4 роки, жадайте проспітві.

Piase

Українсько-Василіанське Бюро

Roman Parcel Service

141 2nd Ave., New York City
Tel.: GR 5-7430 — вніслас

НАДАЛИ ПАККИ З ОДЯГОМ і ХАРЧЕВІ. Рівнож авта, холо-дильники, телевізори, машини до праці і дитини і т. д.
Урадові годіч: від 8:30-7 веч. Субота до 6-ої веч., в неділі від 10-3 по пол.

Розв'язки

Настя ШЕВЧУК, донька Метик Сви, переселена з села Жаготин до Дарашова на Тернопільщині, пошукує МЕТІК РОЗАЛІЮ, двоце прізвище, по чоловікові НОВАК РОЗАЛІЯ. Вихада до ЗДА у 1914 або 1915 році. Хто знає про неї або вона сама, про-шує писати на адресу:
John ZAPOLUCH
R. #2, Box 191 A
Pinconning, Mich.

Вушка Катерина РУЖЕЦКА, жінка Дмитра Ружецкого, пошукує

ІВАН РУЖИЦКОГО з села Воля Якубова, пов. Дрого-бич. Є поголоска, що він є у Дітроїті. Миш. Хто знає про нього або він сам, прошує дати про себе знати на адресу:
Kathryn LANKO
La Oda Rest Home, U.S. 23
KawKowlin, Mich.

ІВАН КОНВІЦЬКИЙ пошукує брата

МІХАИЛА, КРЕВНИХ та ЗНАЙОМИХ з села Твориний, пов. Лисько. Хто знає би про нього та зна-йомих, прошує писати на адресу:
Ivan KONWICKY
235 East 4th Street
NEW YORK 9, N.Y.

Real Estate

North Bellmore — CAPE COD
Дім на продаж, пов. підвал, по-шир. піддашшя, вел. гараж, 80 x 130, багато особливостей, алю-мін. віконці, сітки, двері, ку-щі, дерева і т. д. Близь склепін, шкіль, комунацій.
Тел. власника (516) SU 1-6702

FUNERAL DIRECTORS

Theodore WOLININ, Inc.
Директор
Похоронного Заведення
123 East 7th Street
NEW YORK, N. Y. (9)
Tel.: GR 5-1437
СОЦІАЛНА ОБСЛУГА.

ІВАН КОВАЛЬЧИК FUNERAL HOME

Completely
AIR CONDITIONED
ПОХОРОНАМИ в СТЕПІ
NEW JERSEY.

Ціни приступні для всіх. Обслуга чесна й найкраща. У випадку смутку в родині, кличте, як в день, так і в ночі:

JOHN KOWALCHYK

129 Grand Street
(cor. Warren Street)
JERSEY CITY 2, N. J.
Tel.: HENDERSON 4-5131

Петро ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в
BRONX, BROOKLYN, NEW
YORK і ОКОЛИЦЯХ.

Контрольована температура.
Модерна клініка до ужитку
ДАРОМ.

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y.
Tel.: ORELAND 4-2588

ТАРЗАН, ч. 5383. Перед змаганнями...

— Це є мій привілесм вам служити, о Могутній, — ска-зав тубільці. — Але я напе-ред попрошу про вашу магію.

— Так пий! — відповів ко-роль. — Споживай цей напій, який робить нас вищими над всіми іншими людьми!